

Сжиятът Интернационалът, чрезъ своитѣ хора въ Англия въ генералния съветъ на тредюнионитѣ, провали генералната транспортна и рудничарска стачка презъ 1926 год. Въ Виенскитѣ събития презъ 1927 г., амстердамцитѣ и социалфашиститѣ сжщо така предателствуваха. Въ Франция „социалистическия“ министъръ Полъ Бонкуръ създаде на френскитѣ империалисти законъ за милитаризиране на цѣлото население въ време на война. Въ Германия амстердамеца канцлеръ Мюлеръ предложи и прокара постройката на „социалистически“ крайцери. Такъвъ е характера на дейността на този Интернационалъ въ всички страни. Както по-рано, така и сега, той е въ единенъ фронтъ съ международната буржуазия въ борбата ѝ противъ СССР и чрезъ своитѣ секции даде пълната си подкрепа на папата по поводъ неговата борба противъ нѣкакви си мними преследвания на религиознитѣ убеждения на населението въ първата работническа социалистическа република.

Главно подъ знака на тѣзи два синдикални интернационали се водять днесъ работническитѣ борби.

Колкото и да се биятъ въ гърди общодѣлцитѣ и да доказватъ, че ръководения отъ тѣхъ БУС е неутраленъ, съ това тѣ никого не ще могатъ да заблудятъ, защото, както Свободния Синдикаленъ Съюзъ, така и БУС, заедно съ така нареченото „Съглашение на професионалнитѣ съюзи“, което изникна върху развалинитѣ на прословутия нѣкога „Съюзъ на съюзитѣ“, сж подъ прѣкото влияние на общодѣлската партия и Амстердамския Синдикаленъ Интернационалъ и следватъ неговата предателска тактика — да бждатъ въ услуга на буржуазията и да продажничатъ съ интереситѣ на учителството и на административния пролетариатъ.

Въ синдикалното движение, следов., и въ учителскитѣ съюзи, които сж само една струя отъ него, не е имало, нѣма и не може да има неутралитетъ, което ние ще докажемъ по-нататкъ документално. До като християнскитѣ жълти синдикати сж открито въ услуга на капиталистическата класа и не скриватъ тази си дейность, то числещитѣ се или намиращи се подъ влиянието на Амстердамския Синд. Интернационалъ професионални съюзи развиватъ сжщата дейность като тѣхъ, но се прикриватъ подъ маската на социалистическата фразеология и свободния синдикализъмъ, за да могатъ по-незабелѣзано да мъкнатъ и задържатъ подъ свое ълияние работническитѣ маси и по този начинъ да ги отклоняватъ отъ правилния пътъ на класовата борба. Това всичко много добре се схваща и оценява отъ буржуазията, като твърде изгодно за нейнитѣ интереси, затова и тя, ведно съ социалдемократитѣ отъ Амстердамския Синд. Интернационалъ и фашисткитѣ организации, е голѣмъ привърженикъ на „неутралитета“ въ професионалнитѣ съюзи и твърде галантна въ вниманието си къмъ свободнитѣ синдикални съюзи, които притяпватъ класовитѣ борби и сж неопценени сътрудници и помощници на буржуазията, за да сжществуватъ вѣчно нейното господство.

По този начинъ, особено следъ империалистическата война, социалъ-демократията и нейнитѣ „свободни“ синдикати сж се напълно срастнали съ цѣлия апаратъ на капиталистическия строй. „Срастването се изразява въ това, че веднажъ станала негова съставна частъ, со-